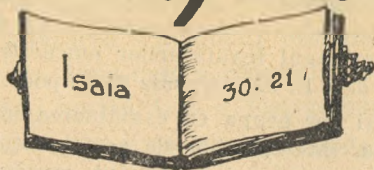

491946/4

Vocea din Wimpă

ACEASTA E CALEA
UMBLATI PE EA
FARA A VA ABATE
LA DREPTA SAU LA STANGA

CCU Cluj Central University Library Cluj

CONTINUTUL:

	Pag.
Scopul acestei reviste	2
Popoarele vor deveni moștenirea lui Christos	3
De ce Isus nu a cerut domnia?	3
Luciători împreună cu Dumnezeu.	5
Convertirea lumii	5
Păgânii să vor pleca Naintea lui	6
Umblanța : danca pregătită pentru lume	7
Rezultatul mare.	8
Vocea din cer	8
Babilonul aruncat în mare	9
Cunoștința aduce responsabilitate	10
Vocea adevărului din prezent	10
Credincioșie și încercare	11
Starea babilonului față de adevăr	11
Frații cari vă urșe pe voi"	12
O cantitate de cunoștință e necesară	13
Plângerea și scârșnirea dinților	14
Ce-i cu mișcarea Penticostalistă?	15

Revistă lunară, morală și religioasă. Apare sub supravegherea unui comitet. Editor și girant răspunzabil: I. BURLACU, Cluj.

Scopul acestei reviste.

Scopul acestei reviste este de a servi, ca o mână de ajutor tuturor acelor ce în acest timp al secerişului au înțeles chemarea cerească (Apocalips 18:4), și s'au retras din învălmășagul învățăturilor omenești lângă picioarele Domnului Isus, pentru a învăța dela El cum trebuie să se poarte pe acest pământ.

Cercetările ei deși vor ocupa cu examinarea unor profetii Biblice, pe care le compară în lumina, întâmplărilor de astăzi, totuș va trata articole speciale privitor la credința, speranța și caracterul creștinului și de aceea misiunea ei devine importantă pentru toți cei consacrați.

Această revistă va sta pe pază neclintită pentru a apăra temelia speranței creștine, care azi de mulți e tăgăduită, adică răscumpărarea prin sângele prețios a lui Christos „care s'a dat pe sine preț de răscumpărare pentru toți (1 Timotei 2:6; 2 Petru 1:19); și care noi susținem, că e singura bază a iertării păcatelor. Deci întemeiați pe această singură bază, urmează o clădire a caracterului, simbolizat prin „aur, argint și pietre scumpe“ (I Corinteni 3:11—15; 2 Petru 1:5—11), care se trage din cuvântul lui Dumnezeu prin studii și rugăciune.

Din Sfânta Scriptură aflăm clar următoarele:

Că numai credincioșii consacrați pe deplin lui Dumnezeu, formează „biserica sa“. — Efesceni 2:20—21; 1 Corinteni 3:16; 6:19; 2 Corinteni 6:16; 1 Timotei 3:15; 1 Petru 2:5; Ebrei 3:6.

Că timpul Vârstei Evangheliei a fost special desemnat pentru alegerea, cioplirea, formarea și instruirea credincioșilor consacrați, iar când ultima dintre aceste „pietre vii“ va fi terminată, marele Maestru le va întruni la oaltă prin prima înviere, într'un templu glorios, de unde, binecuvântările lui Dumnezeu va curge peste întreaga omenire timp de o mie de ani. — Vezi Apocalips 20:4 și 6; 21:9—10; Ezechiel 47:1—11; Apocalips 22:1—5.

Că datoria prezentă a bisericii e aceea, de a lucra la propria ei desăvârșire, de a se pregăti pe sine pentru marea lucrare, la care va lua parte timp de o mie de ani, împreună cu Christos (Apocalips 20:4), să desvolte în sine orice har, să crească înspre desăvârșire în toate fructele spiritului sfânt (Galateni 5:22), pentru a fi o evanghelie deschisă înaintea lumii, atât prin viața ei, cât și prin mărturia despre Impărăția lui Dumnezeu, ce trebuie pusă la orice ocazie potrivită. — 2. Corinteni 3:2—3; Matei 24:14, și că un timp de aspru încercări trebuie încă să vină peste toți cei consacrați pentru a li se proba credința, speranța, iubirea și răbdarea lor. — Evrei 12:27; 1 Corinteni 3:15; Luca 21:12—18, când fiecare cum va întâmpina aceste cercări, așa va câștiga și aprobarea Domnului. — Matei 24:9—13.

Abonamentele, precum și orice corespondență să se trimită pe adresa: I. Bur-Iacu, Cluj, Calea Cășianu 80.

Costul unui abonament în țară pe un an este	100 lei
Costul unui abonament în țară pe jum. an —	50 lei
În America pe un an — — — — —	1 Dolar
În Cehoslovacia pe un an — — — — —	30 Coroane
În Jugoslavia pe un an — — — — —	50 Dinari
În Bulgaria pe un an — — — — —	100 Leva

Popoarele vor deveni moștenirea lui Christos.

„Cere dela mine, și-ți voi da popoarele drept moștenire, și marginile pământului drept stăpânire. — Psalm 2:8₂”

Acest text e unul din psalmii lui Mesia prin care Domnul face de cunoscut poporului său că hotărârea Părintelui este de a răsplăti pe cei credincioși pentru credința lor, după cum a răsplătit Domnului nostru Isus Christos Mântuitorul. Domnul nostru Isus a fost asigurat de Părintele că El va fi înălțat la Majestate cerească, declarând totodată că tot pământul va deveni moștenirea sa, și va avea autoritate de a supune toate sub controlul Părintelui. El a trebuit să aibă aceasta pentru numele său cel bun. De aceea Părintele l-a îndemnat ca să ceară dela El, zicându-i; „Cere dela mine. *„Și-ți voi da popoarele drept moștenire, și marginile pământului drept stăpânire“*. Actual națiunile din lumea largă nu sunt încă sub stăpânirea lui Mesia, și nu au devenit încă moștenirea lui, pământul întreg nu e încă sub controlul său. Pentru că după cum vedem în prezent e absolut în armonie cu declarația Profetului, „Intunerecul acopere pământul și un nor des națiunile“. — Isaia 60:2.

Când ne amintim de iubirea Răscumpărătorului nostru pentru neamul omenesc, iubirea care l-a condus de a-și pune viața sa, de a căuta și a mântui ceea ce a fost pierdut, noi suntem înduplicati a crede că Isus nu a cerut dela Părintele popoarele de moștenire. Noi ne unim că el a îngăduit domnia păcatului și a morții și pe prințul întunericii ca să existe mai mult de 1800 ani de când el a suferit, „*Cel drept pentru cei nedrepti*“, ca să ne împace cu Dumnezeu. Despre aceasta a fost o încurcare între farisei și saducei, cărora Domnul le-a răspuns cu multă înțelepciune zicând, „Vă rătăciți neștiind Scripturile și puterea lui Dumnezeu“. Când ajungem a înțelege Scriptura mai pe deplin, aprețuim mai mult puterea lui Dumnezeu care va exercita de a aduce popoarele sub domnia lui Mesia și care a deschis ochii înțelegerii noastre, prin care suntem învredniciți a ne bucura în acest har a lui Dumnezeu.

De ce Isus nu a cerut domnia ?

Domnul nostru nu a cerut autoritatea sa de a domni într'un timp prea de grabă, pentru că el a știut Planul Părintelui, și a fost prea mulțumit cu timpurile lui Dumnezeu: și el nu a dorit a face nici o schimbare. El nu a cerut națiunile ca moștenire la începutul Vârstei Evanghelii, ci a fost liniștit și îndestulat de-a aștepta până la timpul convenit desemnat în Planul lui Dumnezeu, compus din mai multe trăsături în programul său de a fi împlinite mai înainte. Mai întâi de toate după ce Isus a pus prețul de răscumpărare pentru toți (lumea întreagă), bunăvoința și plă-

ceea Părintelui a fost de-a alege din lumea aceasta o clasă pentru Isus, de a fi preoți sau membre în corpul său, dimpreună moștenitori cu el, dar mai întâi dimpreună jertfitori cu el. El ca Arhiepiscop, iară ei ca subpreoți, Biserica Mireasa lui Christos. Fapte 15:14. Apoc. 5:10; 1 Petru 1:2; Efes. 1:4; 1 Petru 2:9.

Națiunile în timpul acesta nu au suferit nici o nedreptate din partea lui Dumnezeu, pentru că toți oamenii au fost născuți în păcat și fără de lege, și au fost condamnați la moarte, spre a avea experiență cu păcatul și moartea, și astfel ei au mers la locul de condamnare în prinsoarea morții, în necunoștință, răpaușându-se până la a doua venire a Domnului, care după ce El va lua autoritate să Domniască, atunci va aduce cheile cu sine și va deschide temnița prizonierilor (groapa), și „toți cari sunt în morminte vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și vor eși afară“. — Apoc. 1:18; Ioan 5:28—29.

Eliberarea aceasta nu va cuprinde numai pe Biserica celor întâi născuți (Ebrei 12:23) cari au a fi aprobați de Dumnezeu și cari acuma trebuie să treacă prin încercări spre a dobândi viață și nemurire. Dar deasemenea aceasta cuprinde tot restul omeneimei, fiindcă prețul de răscumpărare este pus pentru toți, (1 Timot. 2:3—6) și astfel toți vor avea ocazie să vină la judecată sub o încercare de o mie de ani (Apoc. 20:2). Și vor avea o frumoasă încercare de a dovedi vrednicia pentru viață ori pentru moarte eternă (Isaia 65:20) pentru că toate le va fi cunoscut în decursul Mileniului.

Scopul lui Dumnezeu cu privire la planeta noastră a fost ca să fie umplută sau acoperită cu ființe omenești până când va fi destul. Dar aceștia vor câțiva ani din viața omenească din trecut și prezent sunt amestecați cu experiențele și condițiile păcatului și a morții, dar la timpul cuvenit se va adăuga ceea ce lipsește în mărețul period a Mileniului, cu ocaziunile sale mărețe pentru lecții și dreptate și răsplătă pentru ascultare. Vârstele de corectare vor fi pentru îndemnul de a dobândi pe atâția cât se poate mai mulți dela condițiile morții și a-i aduce în deplină armonie cu Dumnezeu și Christos. Dar acei cari se vor dovedi că nu ascultă și nu iubesc dreptatea, „Vor fi stârpiți din popor“. — Fapte 3:23; Isaia 60:12; Ieremia 12:17.

Deci dară vedem care a fost pricina pentru care Domnul nu a cerut națiunile ca să devină moștenirea sa mai de grabă și pământul acesta spre stăpânire mai înainte de a se împlini alte trăsături în Planul Părintelui, adecă mai întâi cu alegerea Bisericii, după cum vedem încă și astăzi acest lucru de alegere continue. Domnul alege unul de aci și altul ori alta de dincolo. Astfel a zice că Domnul a luat controlul din 1914, și că El acuma domnește: Aceasta e absurd. Satana încă nu e legat! Cei ce strică pământul încă nu sunt stricați! plata profetilor încă nu s'a dat: Invierea cea dintâi încă nu e complectă: parte din cei ce sunt destinați pentru învierea întâi se află încă aici în corp, și vestec pe acela care în curând va lua popoarele sub controlul său, și va aduce pace și bună învoire între oameni.

Lucrători dimpreună cu Dumnezeu

Deci să fim siguri iubiților frați că orice teorie cu privire la păgâni ce nu e în armonie cu Scriptura, aceea nu e în unire nici cu iubirea, înțelepciunea și dreptatea lui Dumnezeu. De oarece un preț corespunzător este pus pentru toți. Cu cât mai mult și mai în grabă vom învăța a ne ruga din inimă „Vie Impărăția ta, făcă-se voia ta“, cu atât va fi mai bine pentru noi, cu atâta mai mult vom fi în stare a deveni în armonie cu Domnul nostru Isus și vom fi întrebuițați ca ambasadori și reprezentanți ai săi. Înțelepciunea omenească e nebunie năntea oamenilor. Și pentru aceea nu se poate lua din punctul de vedere omeneșc de a cerceta și a judeca asupra scopului și programului D-zeesc. Ci mai bine să mergem deadreptul la cuvântul lui Dumnezeu, ca noi să fim învățați de El, ca să putem deosebi frumusețea și armonia planului său. E scris, „Ascultarea e mai bună decât sacrificiul:“ — 1 Samuel 15:22. Și recunoscând aceasta, cât de îngrijitori trebuie să fim noi spre a întreba care este voia lui Dumnezeu, a cerceta scripturile ca să fim siguri despre programul Dumnezeiesc, și să putem fi aflați în armonie cu el. Noi aflăm că lucrul Domnului din prezent e aproape complectat, adecă Preoțimea regească, judecătorii regești, toți cari au a fi un corp a unui Mijlocitor — 1 Petru 2:9; Apoc. 5:9; Efes. 4:10—15. Această clasă în fruntea cu Capul (căpitanul) (lor) Isus, este hotărâtă de a fi mijlocitorul lumii, care să-i libereze pe oameni dela legăturile păcatului și a morții, cari îi va ajuta pe oameni de a deveni în armonie cu Dumnezeu. Deci văzând aceasta, să avem răbdare în privința păgânilor, pentru că nemărginita iubire a lui Dumnezeu cuprinde în programul său o trăsătură de mântuire și pentru dânșii, astfel noi să ne sărguim a ne face alegerea și chemarea noastră, punând viața noastră pentru frați, ajutând și edificând unii pe alții în cea mai scumpă credință, până când toți vom ajunge la statură deplină de bărbat, în Christos. — Efes. 4:13. Christos, Unsul, Mesia, Marele Mijlocitor a Legământului nou. — Ieremia 31:31—33; Ebrei 8:8—12.

Convertirea lumii

Când va fi lumea pocăită? Când va da Părintele națiunile lui Christos? Până când să mai așteptăm. O Doamne? Răspunsul vine prin cuvântul lui Dumnezeu scris în Scripturi, că Părintele a avut bună plăcere spre a-și alege „mărgăritarile“ din lumea aceasta în decursul Vârstei Evangheliei prin unele mijloace cari la lume par a fi nebunie, adecă prin predicarea „vestei de bucurie mare“. Inșă programul său pentru Vârsta Viitoare e diferit. Sunt milioane cari nu au urechi de auzit, despre crucea lui Christos (1 Corint. 1:18). Sunt milioane cari nu au ochii credinței de a vedea mărețele lucruri a lui Dumnezeu. Conform Scripturilor, numai o „mică turmă“ din

lumea întreagă se poate aduce în unire cu Dumnezeu și Planul Său sub condițiile din timpul prezent, pentru că păcatul e peste măsură abundant, pentru că moartea domnește peste întreg neamul omenesc, și Satan, prințul lumii acesteia lucrează în fiii neascultării.

Noi vedem că plăcerea Părintelui Cereșc a fost de a-și pregăti o metodă de afacere cu lumea în general, și aceea metodă pe care Părintele o adoptează acuma este Biserica, prin care Dumnezeu va avea afacere în viitor cu lumea. În Vârsta Viitoare forță va fi întrebuintată, nu numai de a convinge pe oameni și a-i face morali, ci deasemenea de a răsturna jos domnia celui rău. Satan nu numai că va fi oprit de a nu mai înșela lumea, ci deasemenea va fi legat pe o mie de ani, spre a nu mai înșela națiunile. — Apoc. 20:3.

Omenimea nu va mai fi învitată de a primi pe Christos și a se face creștini ascultători, ci după cum a scris, „Lui i se va pleca orce genunche și orice limbă va mărturisi spre mărirea lui Dumnezeu“. O chemare înaltă nu va mai fi mai mult pentru nimenea atunci, ci o chemare de a primi pe Christos ca regele lor, de a primi viață, fericire care a fost perdută în Eden (rai) și oricine ușor va putea primi, pentru că „întreg pământul va fi plin de cunoștința lui Iehova, după cum apele acoper fundul mării. (Filip. 2:10—11; Isaia 11:19). Și ca rezultat, nimenea nu va zice cătră vecinul său, cunoaște pe Dumnezeu! pentru „că ei toți îl vor cunoaște, dela cel mai mic până la cel mai mare a lor“. Ier. 31:34.

Păgânii să vor pleca Naintea lui

Alt psalm descrie triumful lui Mesia în Vârsta Mileniului zicând, „Vi-teazule încingeți sabia ta pe coapsele tale, mărirea ta și strălucirea ta! Prosperă în strălucirea ta, înaintează pentru apărarea adevărului și a umilinței și a dreptății: și dreapta ta te va învăța lucruri înfricoșate. Ascuțite sunt săgețile cari străpung inimile neamicilor regelui; prin care popoare să supun sub stăpânirea și domnia ta“. — Psalm 45:3—5. Aici în scriptura originală se ceteste *păgâni* în loc de *popoare*, și noi avem o icoană de conversație a păgânilor, care pe scurt o vom arăta. Noi nu trebuie să presupunem că Domnul va călări pe un cal, ori că săgețile literale vor străpunge inimile inamicilor săi. Noi în această icoană avem a înțelege victoria învingătoare și plină de triumf a Domnului asupra lumii, și cum că săgețile adevărului, cari vor merge la întreaga lume, vor atinge inimile oamenilor și vor fi loviți. Chiar așa cetim că după cum când Apostolul Pavel a predicat la Rusali, că Iudeii au crucificat pe Fiul lui Dumnezeu, „Inima a fost frântă și străpunsă“ — cu lancea adevărului. Mulțumită fie lui Dumnezeu pentru astfel de săgeți, cari ies din tolba înțelepciunii, dreptății și iubirei lui Dumnezeu! Noi ne bucurăm de păgânii cari vor fi convertiți pentru Domnul în Vârsta Viitoare, și astfel că orce genunche se va pleca în fiecă

limbă va mărturisi. — Fapte 5:33; 7:59; Psalm 72:11; Romani 14:11; Filipeni 2:11.

Lucrul de reformare cu păgânii, cu lumea întreagă afară de (Biserică 144.000 de membre) se va începe cu generațiunea cea din urmă în timpul când Domnul își va stabili Impărăția sa (după care ne rugăm). Și la timpul cuvenit ei vor înainta spre perfecție, și după aceea se va începe învierea morților, ceice au murit mai pe urmă vor învia mai întâi, și cei mai dintâi vor învia mai pe urmă: astfel că fiecare va ieși în rânduiala ori clasa în care a fost și au trăit cândva în viața sa. — 1 Corint.15:20—23.

Umiliința adâncă pregătită pentru lume

Prea adesea ori cercetătorii de Biblie-neglijază de a vedea că explicațiile lor sunt în armonie ori nu cu versurile de subt această discuție, deci să nu facem astfel de greș de a neglija și noi. Inturnându-ne la al doilea, Psalm noi aflăm următorul text cu declarația, „Tu cu toiag de fer îi vei pășuna, și ca vasele olarului îi vei zdrobi“. (Vers. 9) aplicarea aceasta este evidentă pentru timpul venirii Domnului a doua oară, când alegerea Bisericei va fi complectată și vor fi intrat în mărirea lui ca „Mireasă“, „Femeea Mielului“, și ca simbolic închipuit „Noul Ierusalim“ venind din ceri dela Dumnezeu. — Apoc. 21:1—5.

Sfânta Scriptură ne spune, că dela Noul Ierusalim „râul de apă a vieții va curge în dar, și ori cine liber va putea lua parte la el. Pe amândouă țărmurile vor crește pomi a vieții, a căror frunze sunt pentru vindecarea națiunilor“. Apoc. 22:1—2. „Și Spiritul și Mireasa vor zise vino: și ori cine va putea veni să ia apa vieții în dar. Dar la timp cuvenit, mai înainte de a fi națiunile (lumea) pregătite de a primi binecuvântările Noului Ierusalim, trebuie să treacă printr'un timp de strâmtoare mare ca să-i umilească. — „Un timp de strâmtoare mare de care nu a fost nici odată de când stă națiune pe pământ“. — Mateu 24:21; Danhel 12:1.

Incât pentru națiuni în timpul acela, când ei vor avea a suferi distrucție, va atârna mult pe purtarea lor, după cum e declarat prin versurile textului următor. Națiunile cari cu inima bucuroasă vor primi guvernarea lui Mesia, vor fi în corespunzător scăpați de procesul de corupție. Până când cu grăbire să zice, „Fiți înțelepți, sărutați pe Fiu, ca să nu se mânie, și să nu periți pe cale, căci mânia lui curând se aprinde: fericite de toți ceice se încred întrânsul“. Psalm 2:10—12.

După cum vedem îndurare și milă se îmbie tuturor, dar după cum vedem în mod clar, că binecuvântările sunt condiționale pentru toți acei cari vor primi Impărăția lui Christos. Alte scripturi ne arată că toate națiunile, nu numai păgânii, ci și civilizații vor fi aflați la a doua venire a Domnului într'o violentă împotrivire și contra Impărăției cerească, și astfel toți vor fi sfărmați ca vasele olarului. — Apocalips 2:27; Psalm 149:7—9; Apoc. 19:19—21; Luca 19:14—27

Rezultatul mare.

Domnul ne spune, „Precum ceriurile sunt mai înalte decât pământul, așa sunt căile mele, mai înalte decât a oamenilor. Și planurile mele mai înalte decât a oamenilor.“ Și aceasta aflăm că e adevărat după ce venim a înțelege Scriptura tot mai mult. Cine vre-odată a visat despre așa o lungime, lățime, înălțime și afunzime a iubirii Divine, în toate iubirea e întrecătoare, după cum e înțeleasă și cuprinsă în marele Plan, de a alege o Biserică (un popor) a cărui cap să fie Isus, iară Biserica Corpul Său. Și astfel prin acest corp (Christos) să binecuvinteze toate familiile de pe fața pământului cu o splendidă cunoștință despre El și despre ocazia lor pentru viață eternă. — Ioan 11:25—26.

Noi nu facem pretinderi despre o mântuire universală: fiind că Scriptura vorbește că unii vor muri în moartea a Doua, pentru păcatele și nesupunerea, față de guvernarea lui Christos, chiar după ce tot pământul va fi plin de toată cunoștința lui Iehova, după cum apele acoper fundul mării. Fapte 3:23.

(Tradus din P. Russell S'ns).

Vocea din cer.

„Ești dintrâns, poporul meu, ca să nu luați parte la păcatele ei.” Apocalips 18:4.

Contextul Scripturei deasupra arată că textul nostru se referă la Babilon — nu la Babilonul literal, ci la cetatea simbolică descrisă în Apocalips. Terminul Babilon se pare a semnifica o concentrare a feluritelor rătăciri în sistemul apostat religios personificat în Apocalips ca „Mama și fetele” „Babilonul cel mare, mama tuturor meretricelor”. Acest nume este dat de Domnul sistemului original, arătând prin aceasta că tot soiul ei este nelegiuit. Această „mamă” a neglijat pe Mirele Ceresc, și au umplut paharul ei cu amestecături și urăciuni și necurătenii (Apoc. 17:4) cu care au îmbătut pe toate națiunile. — Apoc. 17:56.

După adormirea Apostolilor, poporul Domnului cu încetul s'au dus în rătăcire, adoptând învățături și tradiții de cari au fost croite în Vârstele întunecate. Un mare sistem s'a dezvoltat ducând în rătăcire și în întunecare. Noi nu trebuie să presupunem că în toate aceste secole întunecate toți câți au fost în legătură cu acest sistem au fost ipocriți. După cum poporul Israel natural a fost dus captiv în Babilonul literal, tot așa și poporul Israel spiritual, sfinții adevărați ai Domnului, au fost duși captivi în Babilonul Mistic. Mulți au dorit de a se scăpa de Babilon, dar nu au știut cum.

Când privim în jos spre Reformație, vedem că în loc să scape din

Babilon și rătăcirile sale; feluritele sisteme care s'au format după aceea s'au împărțit foarte mult la „spiritul sistemului original „mama“ de-asemena a fost manifestat și în „fetele ei“ — (secte). Puterea de sclăvie întinsă din timpurile întunecate au practicat-o și ele la fel. Astfel privind peste așa numita creștinătate, noi vedem că nu se poate întrebuița un cuvânt mai bun de a picta condițiile existente, decât cuvântul *confuzie*, *Babilon*.

Deși se află persoane de a lui Dumnezeu adevărate în sistemul Babilonic, totuș ele trebuie să se despartă și să iasă de acolo: ei trebuie să iasă cu grăbire! Faptul e, că mulți dintre copiii lui Dumnezeu au fost în Babilon peste întreaga Vârștă a Evangheliei și au fost sclăviți acolo sute de ani.

Babilonul aruncat în mare

Textul nostru e o profecie, care arată că la sfârșitul vârștei acesteia Dumnezeu va răsturna Babilonul întreg. În icoana care ne este dată în Apocalips în timpul acesta, arată declarațiunile lui Dumnezeu că „Babilonul cel mare a căzut, a căzut“, „Scuiat din favoare“. Acum Atotputernicul chiamă pe cei adevărați, să iasă afară din Babilon. Cei credincioși să iasă din Babilon în decursul secerișului, și lucrul de separație credem că e aproape completat. În curând după cum e zugrăvit prin scripturi, „Marea“ de anarhie va înghiți toate sistemele false. Babilonul va fi aruncat ca o piatră de moară în mare. — Apoc. 18:21; Psalm 46:2; Ier. 51:62—64.

Noi credem că aceste profecții vor fi împlinite în foarte apropiat timp. Biserica nominală nu stă într'o poziție mai pe sus decât lumea de jos. Unii chiar dintre preoți și predicatori declară că ei nu pot vedea că Isus ar fi Răscumpărătorul lumii. Ei zic, că omul trebuie să fie însuși mântuitorul său. Ei cred în cultura socială de ridicare a oamenilor, care după a lor părere e de a pune oameni potriviți de a conduce în felurite metode de reformă. Ce speranță tristă!

Unii vor întreba: cum putem noi recunoaște vocea lui Dumnezeu chemând pe poporul său afară din bisericile nominale? Și în ce chip să auzim noi vocea sa? Noi răspundem că Dumnezeu cere pe poporul său să se deosebească de toate condițiile păcătoase. Părinții noștri nu au auzit această voce și nu au putut vedea condițiile păcatului. Vocea nu a fost vorbită în timpul acela. Chiar în timpul reformații aceste rătăcirii încălcite nu au fost clar descoperite, dar acum în timpul secerișului putem vedea foarte limpede că învățăturile bisericilor nominale sunt foarte rătăcite, și foarte grosolan și în mod fals au reprezentat scopul lui Dumnezeu și caracterul său. Noi acum vedem că Babilonul e plin de rătăcirii și învățături corupte și spirit lumesc.

Cunoștința aduce responsabilitate

Cu atât mai mult, cu cât timpurile și anotimpurile Planului Divin ne sunt lămurite. Nouă ni s'a descoperit că trăim în timpuri prezise, când aceste sistemuri rătăcite trebuie să fie respinse de Dumnezeu. Au nu avem de a părăsi aceste sistemuri și noi dacă e treaba așa? Chiar aceasta e vocea de a „eși afară“. Ba noi auzim vocea aceasta și vedem că această profetie se împlinește acuma. Dar ar zice cineva din noi, „Doamne Tu știi că noi avem mulți prieteni prețuiți în Babilon, și nouă ne pare rău și greu a-i părăsi. Noi am încercat să le arătăm ce e Babilonul, dar ei nu au luat seama. Va fi o mare pierdere pentru noi de a-i lăsa pe toți și a nu mai umbla cu ei. Dar cu toate acestea noi trebuie să ieșim afară! Dar desigur pretenii noștri vor cugeta că am înebunit! Dar pe de altă parte vocea Domnului sună „Ești!“.

Voi nu sunteți părtași la păcatele Babilonului până când vine timpul să vedeți păcatele și rătăcirile sale, Domnul nu vă ține rezponzabili pentru ceace nu știți și înțelegeți. Dar cu cât mai mult înțelegeți și cunoști, cu atât mai rezponzabil devii. Dupăce odată ai văzut ce e adevărul și neadevărul, și totuș rămâi în Babilon și-l suportă cu influența și banul tău, tu vei fi foarte vinovat. Dacă tu lipsești a eși din Babilon acum când auzi vocea Domnului, aceea va dovedi că tu nu ești cu totul credincios Domnului și nu ești copilul său, fiindcă nu ascuți de vocea lui. Dar dacă tu nu ascuți din cauza perderilor pământesti, aceasta va dovedi că acestea îți sunt mai prețioase decât vocea sa, și astfel te va trata ca pe un ipocrit și vei fi părtaș ipocritilor și pățaniilor lor.

Dacă tu aprobi sistemurile pe care Domnul le-a scuipat din gura sa (din favoare) și ții la ele și le ajuți, poți fi sigur că nu vei scăpa de plăgile Babilonului. Aceasta e o amenințare cinstită. Noi înțelegem că aceasta e datorința fiecărui creștin de a rupe orice legătură dacă e de lipsă, spre a rămânea credincios lui Dumnezeu, a sta liberi dela orice păcate și rătăciri.

Vocea adevărului din prezent

Apoi se naște o importantă întrebare: Auzit-au tot poporul Domnului această voce? Noi răspundem că nu toți au auzit încă, pentru că mai sunt creștini cari iau parte la păcatele Babilonului dar care sunt confuzați din cauza lipsei de cunoștință. Întrebarea se poate pune: Nu ar fi bine să mergem să facem o specială invitație? Noi răspundem că nu e gândul nostru acesta: — că făcând astfel mulți ar deveni înfuriați și ar întreba, prin autoritate ne numiți Babilon, și prin ee autoritate ne cheamați afară din Babilon?

Noi credem că Domnul folosește pe unii de a duce vocea la ceilalți

spre a-i chema afară din Babilon: Chemarea are a fi special recunoscută ca *chemare din ceri*. Ce e vocea din ceri? Se pare că vocea din ceri este reprezentarea învățaturii scripturale adevărate cu timpurile și sezoanele, arătând că în decursul Vârstei Evanghelii au fost confuzie, rătăcire și întunecime în învățăturile rău prezentate: și că noi acum traim în timpul de seceriș, Matei 13:30—39, când adevărul este clar ca nici odată mai înainte. Această voce ne spune dacă e potrivit de a suporta ori nu, sistemele pline de rătăcirii și confuzii.

Pe ce cale să dăm vestea lui Dumnezeu ca poporul să iasă afară din Babilon? Noi trebuie să le arătăm lumina adevărului; noi să le dăm ocazia de a cerceta încurajându-i de a proba acestea pentru dânșii. Incât ei devin a vedea adevărul și legăturile în care au fost, bucușii vor sta liberi în Christos și astfel cătușele lor se vor rupe. Aceasta va fi că vocea va arăta la poporul Domnului care sunt într'o stare de inimă adevărată, că ei trebuie să stea liberi și că ei trebuie să iasă dintre sectarieni, și că lor nu li iertat a reprezenta falș pe Domnul pretinzând că sunt din Babilon, pe când ei în realitate nu sunt, ci stau lângă Dumnezeu.

Credincioșie și încercare

Această stare va ținea la Planul Divin al vârstelor la Adevăr și la Dreptate. Ori care că văzut caracterul nreal al Babilonului și a purtat toate sarcinile de sprijin, va ajunge ușor la o înțelegere a Adevărului, chiar dacă ar fi persoana aceea numai cu înțelepciunea lumească, și ar continua să rămână pentru un timp în Babilon pentru rang și onoare de la oameni. Dar după ce a văzut și a înțeles adevărul și rămâne și mai departe continuând, el din contră va fi unul din cei mai păcătoși mai mult decât unul care nu a fost luminat.

Nu e cugetul nostru de a încuraja să nu spunem adevărul. Noi trebuie să fim în condiții potrivite înainte de a le spune să iasă afară din Babilon. Chiar dacă ne-ar întreba să nu ne grăbim a răspunde prea pozitiv, ei să zicem: Acuma iubite frate ori soră, dacă ai auzit vocea lui Dumnezeu, dacă recunoști că diferite dominațiuni sunt în rătăcire, apoi poate vei vedea datorința ta. Și după ce ai văzut, să le spui că nu ești dintre ei. Dar dacă totuși ai văzut și crezut adevărul și totuși rămâi în Babilon, atunci vei fi părtaș la plăgiile și păcatele săvârșite acolo: și vei fi mai vinovat decât ceilalți. Dacă ești vrednic să auzi vocea adevărată a Domnului, apoi aceasta îți va arăta ce e drept și ce e nedrept, adevărul și rătăcirea și fără îndoială îți va fi ușor a eși afară.

Starea babilonului față de adevăr

Dar ceice aud vocea adevărului și ascultă chemarea de a eși afară din Babilon, de obicei sunt supuși persecuțiilor. Chiar ca în zilele Domnului când credincioșii erau dintre Iudei, unii au fost scoși din sinagogi.

Noi ne amintim un caz particular din timpul Domnului. Un om care era născut orb, a fost întrebat cum a dobândit vederea: și când a început a mărturisi pe Isus l-au scos afară din sinagogă. (Ioan 9:22—34). Tot acelea condiții au urmat cu Apostolii.

Peste toate vârstele întunecate acei cari au fost credincioși luminei, au fost scoși afară din Biserici. Crezurile Bisericești au fost numai granițe conștiinței spre a împedeca pe luminători să nu poată răspândi adevărul.

Toți cei credincioși adevărului au fost excomunicați ori pedepsiți cu moarte caeretici. Această condiție a continuat chiar și după reformatie. Servetus un frate creștin a fost ars pe rug de viu, de cătră Calvin care deasemenea se numia creștin. Dar ce creștin? Isus a zis, „Ei vă vor da afară din sinagogile lor; și vine timpul când, ori cine vă va omori i se va părea că a adus o jertfă lui Dumnezeu. — Ioan 16:2. Executarea lui Servetus a fost un caz care a împlinit în literă această profetie a Domnului.

Acei cari au condus sinagogile, nu au fost totdeauna oameni răi, decât numai oameni rățăciți. Chiar la fel a fost și cu Saul din Tarsiși, când trăgea pe creștini în temniță și a aprobat mcartea lui Stefan. Tot așa e și cu Bisericile din zilele noastre, când cineva devine luminat și începe a lumina și pe alții. Aceasta e adevărat și a fost adevărat totdeauna că „Întunericul totdeauna curăță lumina“. (Ioan 3:20. Ei zic, „Dacă vrei să rămâi cu noi, apoi să nu mai vorbești așa. Tot așa aceștia cari sunt credincioși lui Dumnezeu, sunt scoși afară din sinagogi, dar într'adevăr credincioși, sunt chemați a „și afară“.

Frații cari vă urăsc pe voi

Dar ziua noastră e o zi mai deosebită decât toate celelalte de mai înainte. Planul lui Dumnezeu e așa de clar și frumos în ochii noștri încât de multe ori ne minunăm că alții așa dibuesc în întuneric, și nu bagă în seamă vocea care strigă „eșiți afară“, vocea adevărului, vocea luminei și a cunoștiinței. Aproape toate persecutările venite asupra creștinilor au fost din partea celor ce pretindeau că mărturisesc pe Christos, „Frații voștri cari vă urăsc și vă persecută pentru numele meu, zicând, fie Domnul mărit. Dar El va apărea spre bucuria voastră, iară ei vor ti rușinați“. — Isaia 66:5).

Noi ne bucurăm că nu e departe timpul acela când își vor recunoaște greșurile, noi recunoaștem că după cum au făcut Iudeii, așa au făcut și creștinii nominali, „Că dacă ar fi știut nu ar fi crucificat pe Domnul mării. 1 Cor. 2:9. „Ei se vor rușina când va sosi timpul și vor recunoaște că au făcut fapte ca și Saul din Tarsiș, care după ce a recunoscut fapta sa, s'a rușinat. Tot așa și cei orbi de astăzi“ vor veni spre rușine și ocară“. — Daniil 12:2. Ocara aceea va dura tot timpul până se vor pocăi în realitate.

O cantitate de cunoștință e necesară

De sigur noi apreciem foarte mult cunoștința, dar deasemenea ne amintim despre adevăritarea Apostolului Pavel, că „Cunoștința îngâmfă, însă iubirea clădește, „dar totuș cunoștința e necesară de a crește în har. Numai după ce am cuprins frumusețea Plamului Divin și a caracterului său, numai așa putem aprecia pe Dumnezeuul nostru. De aceea ne bucurăm că El ridică vălul și ne descopere tot mai mult de a cunoaște gloria Sa.

Noi putem vedea că capacitatea mentală nu e tot aceea în toți. Unii pot să cuprindă mai mare măsură de adevăr, pe când alții mai puțin, la nimenea nu lipsește mai multă cunoștință decât poate primi. *Dumnezeu judecă pe poporul Său după caracterul ce se află în ei după asemănarea Fiului Său, și nu chiar după cunoștințele lor.* Pe când cunoștința e foarte necesară și importantă, dar cu toate acestea nimenea nu are puțința de a putea înțelege toate —, nimenea nu are o perfectă cunoștință în viața prezentă. Și dacă destinarea noastră veșnică ar depinde numai pe cunoștința din viața aceasta, apoi toți am deveni prea scurți. Dar orișicum noi credem, că toți cari sunt ai Domnului vor fi aduși în atingere cu adevărul scriptural, și potrivit adevărului vor fi judecați. Acei cari dobândesc cunoștința, iar după aceea nu voesc a primi rezponsabilitatea care e legată de cunoștință, ori voesc a nega adevărul, ori trăesc fără de Dumnezeu după ce am văzut lumina, prin aceasta ei își dovedesc nevrednicia lor. Apostolul vorbind credincioșilor în Christos, el zice, „Voi fraților nu sunteți în întunec, ca ziua aceea să vă apuce ca un fur“. — 1 Tes. 5:4. El dă de înțeles că toți cari sunt din poporul Domnului și au cunoștința adevărului, prin aceasta trebuie să se sfințească. — 1 Tes. 4:1—8.

Deci sunt anumite principuri fundamentale pe care poporul Domnului totdeauna le-au putut cuprinde. De exemplu faptul „că este numai un Dumnezeu“. Chiar și acei cari țin la doctrina „Treimeii“ declară că este un Dumnezeu. Astfel și ei au o măsură de adevăr, deși ei înșiși se contrazic. Tot așa și în privința pedepsei pentru păcat. Părinții noștri au crezut că sunt corecți, când au cugetat că „Plata păcatului este Chinul etern“, aceasta a fost de ei numită pepdeapsă adevărată și dreaptă. Și pe lângă aceste greșeli mai sunt o mulțime de rătăcirii. Pe când adevărul scriptural la aceasta zice: „Plata păcatului e moartea“. — Romani 6:23. Toată lumea a fost sub amăgire. (Jerem. 16:19). Iar noi cei cari am început a ne deștepta, ne minunăm cât de puțin am știut mai nainte —, cât de ignoranți am fost în privința unor vești prețioase pe cari Dumnezeu ni le-au dat.

Plângerea și scârșnirea dinților

Dar după cum am fost noi copii a lui Dumnezeu mai înainte de a primi deplină cunoștință, tot așa credem că e cu putință și pentru alții de a fi fii a lui Dumnezeu, fără de a avea chiar deplină cunoștință. Noi trăim la sfârșitul secerișului Vârstei Evangheliei când Dumnezeu cauzează ca cunoștința să acopere pământul. Tot în același timp Satan face tot ce poate de a împedeca adevărul și pe cei ce doresc a studia vestea lui, ridicând un nou colb de defăimare, ca să orbească ochii celor nebăgători de seamă.

Noi credem că sunt mulți copii de a lui Dumnezeu, cari încearcă de a se nutri cu coji și cu lapte zăruit de tradițiile omenești, frați în Christos cari mor de foame. (Amos 8:11) nu de foame de pâine și apă, ci de auzirea cuvintelor adevărului, la cari noi încercăm a ajunge și a-i ajuta. Altcum dacă nu ar fi așa, am înceta de a ne mai sforța, de a răspândi cu deosebire această voce din ceri. Pentru că noi știm și suntem convinși că în curând Impărăția lui Mesia va fi stabilită și condițiile se vor schimba spre bine, și toți oamenii vor veni la o deplină cunoștință a adevărului. (1 Timotei 2:3—5).

Zilele cari vin peste noi, cu siguranță vor aduce plângere și scârșnirea dinților la mulți din poporul Domnului; pentru că tot cel ce ține la minciună și rătăcire, este contra lui Dumnezeu și nu peste mult vor intra în timpul de strâmtoare, și aceasta va fi însăși vina lor. Mulți dintre noi au auzit vocea Domnului încă de timpuriu în timpul secerișului, și de aceea noi am primit responsabilitatea mai curând. Noi am cunoscut păcatele Babilonului, iar alții le cunosc acuma, și aceste păcate a Babilonului vor fi pedepsite în curând. Dar acei cari ies afară din Babilon acuma, partea lor va fi cu Dumnezeu, și vor avea favoare și îndurare. Datorința noastră este de a trâmbița mai departe această solie. Is. 62:10; Vol. I pag. 337—341, pentru că făcând aceasta, nu numai că ne vom îndeplini legământul încheiat cu Domnul, dar vom da și o mână de ajutor celor ce sunt cu inima dreaptă și einstită față de Dumnezeu, dar care nu au putut ieși până acum din Babilon, din cauză că nu au auzit chemarea.

Ce-i cu mișcarea Penticostalistă?

... „Cercați spiritele și vedeți dacă sunt dela Dumnezeu“— 1 Ioan 4:1.

Când Apostolul ne îndeamnă să cercăm spiritele, el ne spune să cântărim bine în inima noastră, între aceia ce știm și cunoaștem că este „adevărul“ și între învățăturile ce ar fi influențate de alte spirite.

În definitiv învățătura „Penticostalistă“ este o ramură a bisericii „Baptiste“ a cărei origină e în America, și care în urma dorinței de a se impune lumii prin semne și minuni, au ajuns la convingerea că e bine a se ruga lui Dumnezeu după o așa putere, cu care să poată apoi a înfrica pe oameni de a se supune legii lui Dumnezeu. Conduși de această dorință, și crezând că sunt în armonie cu cuvintele Domnului din Luca 11:11—13, au și început a se deosebi de biserica „Mamă“, pentru a „stărui în rugăciuni“ cerând spirit sfânt „de sus“. După mai multă stăruință s'a întâmplat că unul dintre ei, a început a rosti în mod inconștient unele cuvinte, pe care nici el și nici cei de față nu le puteau înțelege.

Negăsind nici o explicare asupra acestui fenomen (minuni) au pus cazul acesta în paralelă cu ziua Apostolilor, când se spune că apostolii „vorbeau în limbi și măriau pe Dumnezeu“.

Da, repetăm că asemenea minuni erau de lipsă în ziua aceea, deoarece după cum citim în Faptele Apostolilor, la Ierusalim erau adunată lume din mai multe țări și care desigur vorbea fiecare într'o limbă deosebită, deci aci fiind ocaziunea cea mai potrivită de a se pune o mărturie despre planul lui Dumnezeu, a fost de lipsă ca niște oameni simpli și fără carte (vezi Fapte 4:13) ca Apostolii, să le vorbiască pe înțelesul lor la fiecare și în acest scop, a cauzat Dumnezeu prin puterea sa, ca cuvântul său să fie vorbit într'o limbă miraculoasă pentru a fi „înțeles“ de toți cei cari erau de față, deși aceștia erau din mai multe țări și vorbeau mai multe limbi. — Fapte 2:1—12.

Cu altă ocazie, citim că în timp ce unii dintre apostoli vorbeau hotărârile lui Dumnezeu în limbă străină, Dumnezeu făcea pe unii dintre ei să înțeleagă voința sa exprimată în felul acesta, pe care o explica popoului și în acest fel s'au pus temelie credinței creștine. Am amintit mai sus, că acuzele pentru care Dumnezeu se folosea de astfel de mijloace de a-și comunica voința sa, era aceea ca un regulament întocmit complet al voinței sale nu exista pe atunci, dar după ce Dumnezeu și-a comunicat credincioșilor săi toată hotărârea sa (vezi Fapte 2:27), prin mintea și limbile sfinților Apostoli, a rânduit, ca aceste ordine să fie colecționate (adunate la oaltă) în aceea ce se numește Sfintele Scripturi — 2 Timotei 3:16—17, și în a căror pagini de sigur, că putem găsi orice instrucțiuni, atât cu privire la mântuirea noastră cât și a lumii întregi. De sigur că și Domnul, când spunea ucenicilor săi, să-i mănânce corpul

său, nu avea în vedere vre-o hrană materială, ci tot la poruncile sale scrise se refera, când zice: „Spiritul este care face viu, corpul nimic nu folosește, cuvintele pe care Eu vi le vorbesc, sunt spirit și viață”. Ioan 6:33.

Pretenția acestor oameni, că tot ce se întâmplă cu ei și între ei este • împlinire a profetiei din Ioil 3:1, este o pretențiune falsă deoarece Apostolul Petru ne spune clar, că profetia din Ioil 3:1—5 s'a împlinit în ziua sa (vezi Fapte 2:14—20), iar cealaltă pretenție că până când cineva nu primește spiritul sfânt „de sus (și nu cel din sfintele scripturi) nu poate înțelege planul de mântuire a lui Dumnezeu, se contrazice dela sine, deoarece observăm că deși fratele Russell nu a cerut vreodată spiritul sfânt din aer, ci s'a mulțumit cu cel ce-l dă Dumnezeu prin sfintele Scripturi, totuși a înțeles taina lui Dumnezeu (Coloseni 1:24—27) așa cum nimeni nu a mai înțeles-o din ziua Apostolilor până astăzi. (Fapte 3:19—25; 15:14—17), pe când aceștia, cu toată pretenția că primesc spiritul sfânt direct dela Dumnezeu, în ce privește cunoștințele planului de mântuire sunt aproape ca și a bisericilor nominale. Apostolul Pavel referindu-se la cunoștințele planului de mântuire arătate lui de Dumnezeu prin Isus Christos zice: „Iar nouă ni le-a descoperit aceste Dumnezeu prin spiritul său, căci spiritul cercă toate până și adâncurile lui Dumnezeu . . . așa și ale lui Dumnezeu nimeni nu le poate cunoaște decât numai spiritul lui Dumnezeu . . . care le și vorbim cu cuvinte învățate ale înțelepciunii omenești, ci cu acele învățate dela spiritul sfânt, asemănând cele spirituale cu cele spirituale, dar omul firesc nu primește cele ce sunt ale spiritului lui Dumnezeu . . . și nici nu le poate înțelege căci se descerne spiritualmente. Iar cel spiritual toate le descerne . . .” — 1 Corinteni 2:10—15.

Dacă afirmația de mai sus a apostolului e adevărată, să le punem întrebarea celor ce au asemenea pretenții, că ce ne pot spune ei despre planul de mântuire a lui Dumnezeu deoarece dacă cu adevărat au spiritul lui Dumnezeu, trebuie să cunoască ceva din adâncurile lui: De sigur răspunsul oricărui dintre aceștia, va fi acela ce l-am auzit dela unul dintre conducătorii acestei mișcări, care când i s'a pus întrebarea, că dacă există undeva „iadul” cu foc, furci și draci, a răspuns cu o liniște și o convingere deplină, „da așa e scris în scriptură și nu trebuie să întortochem scripturile”.

Ei bine, o asemenea cunoștință pusă în comparație cu Iubirea, Înțelepciunea, Dreptatea și Puterea lui Dumnezeu, poate a se numi „adâncurile lui Dumnezeu”? De sigur nu! Fiindcă atunci ce rost ar mai avea răscumpărarea făcută de Domnul (1 Timotei 2:5), când ființele răscumperate, ar fi aruncate într'un cuptor de foc, unde satana să le chinuiască pe veci.

(Va urma).